

Medicina viitorului: medicina vibratorie, fitoterapia și homeopatia

Medicine of the future: vibratory energy medicine, phytotherapy, and homeopathy

Conf. Dr. FLOAREA DAMASCHIN

Facultatea de Medicină, Constanța

REZUMAT

Există în zilele noastre o neconcordanță în ceea ce privește medicina: pacienții cred că în acest domeniu îmbunătățirile constante au reprezentat un progres semnificativ pentru starea de sănătate. Partea energetică a ființei umane este un element crucial pentru finalizarea oricărei vindecări reale. O serie de tehnici de vindecare au fost redescoperite și popularizate: acupunctura, reflexologia, osteopatia, homeopatia, iar pacienții cu boli cronice au început să înțeleagă că procesele naturale de vindecare din organism pot fi stimulate și reechilibrate cu reale beneficii, fără pericolul toxicității medicamentoase.

Cuvinte cheie: medicină, homeopatie, energie, vibrație, fitoterapie, naturist

ABSTRACT

There is, nowadays, an incongruence in regard to medicine: patients believe that in this domain, constant improvements represented an important progress for health state. The energetic part of each human being is a crucial element for the complete success of any real healing. A number of healing techniques were discovered and popularized: acupuncture, reflexology, osteopathy, homeopathy, and patients with chronic diseases began to understand that the natural healing processes of the body can be stimulated and rebalanced with real benefits, without any danger of medical toxicity.

Key words: medicine, homeopathy, energy, vibration, phytotherapy, naturist

Faptul că medicina naturistă își regăsește locul meritat în cadrul procedurilor complexe de vindecare reiese evident din cel de-al XXV-lea Congres Internațional de Perfecționare al Camerei Federale Germane a Medicilor și al Camerei Austriece a Medicilor, din mai 1980, de la Badgastein (landul Salzburg), la care au participat în jur de 1500 de medici. Profesorul universitar dr. Carl Alken

(Universitatea din Saarland, RFG), argumentează o îndreptare tot mai puternică a medicinei predate la facultate spre forțele tămăduitoare ale naturii în felul următor: „După cel de-al Doilea Război Mondial, medicii s-au aflat practic neputincioși în fața tuberculozei sau, de exemplu, a proastei funcționări a rinichilor. A urmat marea schimbare odată cu introducerea antibioticelor, iar astăzi trebuie să ne luptăm deja cu urmările

negative ale utilizării parțial exagerate, parțial greșite a acestor binefăcători. La aceasta se adaugă o creștere de forța unei avalanșe a microzozelor declanșate de o perturbare a echilibrului biologic normal, de prea multe medicamente și de alte influențe ale mediului”.

Există în zilele noastre o neconcordanță în ceea ce privește medicina: pacienții cred că în acest domeniu îmbunătățirile constante au reprezentat un progres semnificativ pentru starea de sănătate. În realitate, nu numai că nu există nici un fel de îmbunătățire, ci din contră, apariția oricărui medicament nou, prin contraindicațiile și efectele lui secundare creează mai mult rău la niveluri din ce în ce mai profunde ale organismului uman. Problemele și efectele secundare ce apar în urma unui tratament pot fi mai grave decât boala însăși. Cu toate acestea, există un număr tot mai mare de pacienți care solicită, uneori imperativ, un mare număr de medicamente, creându-se chiar un mit – acela că eficiența medicului poate fi apreciată după numărul de medicamente prescrise de acesta. Ideea unei noi dimensiuni în practica medicală este cea de medicină energetică.

Partea energetică a ființei umane este un element crucial pentru finalizarea oricărei vindecări reale. O serie de tehnici de vindecare au fost redescoperite și popularizate: *acupunctura, reflexologia, osteopatia, homeopatia*, iar pacienții cu boli cronice au început să înțeleagă că procesele naturale de vindecare din organism pot fi stimulate și reechilibrate cu reale beneficii, fără pericolul toxicității medicamentoase.

Homeopatia poate ajunge atât de departe, încât utilizarea ei universală în medicină ar însemna un real progres, dat fiind că ea privește nu numai dezvoltarea fizică a omului, ci și pe cea spirituală. Atunci când mijloacele de apărare ale organismului sunt derulate (lucru frecvent, ținând cont de modul nostru de viață), acesta nu poate face față agresiunii agenților patogeni, conducând la apariția bolii. Homeopatia ajută la deschiderea centrilor superiori față de influxul spiritual și celest. Homeopatia nu este limitată doar la anumite boli, ci este aplicată în mod universal, la toate bolile și nu vindecă toate cazurile, pentru că vitalitatea organismului nu este optim reactivă în toate cazurile.

În stare de sănătate, toate organele funcționează perfect. Forța care guvernează funcțiile organice se numește forța vitală. Izvorul forței vitale nu este material, dar viața se manifestă în cadrul fizic al corpului material.

Forța vitală, așa cum a fost denumită de Hahnemann, reprezintă puterea dinamică de tip spiritual ce menține viața.

Organismul este expus permanent pericolului îmbolnăvirii, dar acest lucru nu se întâmplă în mod constant, deoarece forța vitală oferă în mod permanent protecție. Forța vitală este prima afectată de boală. Din cauza expunerii prelungite sau a intensității mai mari a factorilor de agresiune ce reprezintă boala, forța vitală poate fi afectată. Ea începe să producă semne și simptome anormale, care indică starea de dizarmonie datorată bolii. Funcțiile organismului se schimbă din cauza slăbirii sistemelor de autoprotecție. Când organele încep să nu mai funcționeze corect, forța vitală începe să mobilizeze ajutoare, generând semne și simptome neplăcute, cu scopul de a avertiza asupra pericolelor. Disfuncția forței vitale poate fi redresată numai de puterea dinamică (energetică) a medicamentului, și nu de medicament că atare.

James Tyler Kent, unul dintre cei mai renumiți medici ai Americii, descrie caracteristicile de bază ale forței vitale în lucrarea sa **Prelegeri de filozofie homeopată:**

- este o forță dotată cu inteligență formatoare, adică acționează inteligent și organizează toată economia organismului – este constructivă, ea menține organismul într-un echilibru permanent de construcție și reconstrucție – este supusă schimbărilor și se poate găsi în stare de ordine sau dezordine, în normalitate sau boală – domină și controlează organismul.
- prezintă capacitate de adaptare, astfel încât organismul să se poată menține în stare de funcționare în cele mai diverse condiții.

După administrarea remediului homeopat adecvat, pacientul nu simte doar că au dispărut simptomele, dar are și senzația că viața curge din nou armonios, deoarece forța lui vitală este refăcută în urma tratamentului.

În ultimii ani s-a produs o profundă revoluție în modul de abordare a conceptelor de boală și sănătate. Originile ei le aflăm la Hipocrate și chiar în vremuri mai străvechi, dar pentru o vreme a fost pierdută din cauza modului de gândire strict materialist. Conceptul de bază este cel holistic, de organism văzut ca un întreg. Nu suntem alcătuiți din părți separate, fiecare având o suferință și un diagnostic aparte. Fiecare individ este un întreg unic și complet, funcționând ca un ansamblu, aflat în relație cu mediul înconjurător. Starea de sănătate sau de boală trebuie înțeleasă în acest context.

Medicul homeopat, medicul energetician în viziunea lor holistică, trebuie să-l ajute pe pacient să identifice care dintre aspectele vieții lui tind să-i submineze starea de sănătate!!! Astfel,

responsabilitatea directă în procesul de vindecare îi revine pacientului însuși. În acest context, simptomele sunt privite ca încercări ale organismului de a se vindeca, spre deosebire de abordarea medicală standard, unde simptomele sunt privite ca perturbări ce trebuie suprimate.

Terapeutică alopatică, deși se consideră terapie cauzală, nu este în realitate decât o terapie simptomatică. Din punct de vedere clinic și terapeutic, **alopatia operează cu noțiunea de maladie**, în dezacord fundamental cu homeopatia și energoterapia – pentru care etalonul este bolnavul însuși. Spre deosebire de alopatică, homeopatia și energoterapia sunt segmente ale medicinei adresate – individual – bolnavilor, adică o medicină individualizată. Într-adevăr, nu există doi indivizi care să reacționeze identic în stare de sănătate sau boală, fiecare prezentând medicului un tablou reacțional propriu. Fiecare organism individual, alterat în echilibrul său, își va exprima în chip diferit suferințele, sub forma unor adevărate strigăte de alarmă particulare, care sunt simptomele componente ale sindromului său.

În homeopatie, diagnosticul și prescripția terapeutică nu se fac niciodată pe temeiul unui singur simptom, ci numai pe baza totalității simptomelor bolnavului.

Pentru ca o boală să se producă, este nevoie atât de susceptibilitatea individului, cât și de agentul patogen. Convingerea că boala este produsă de bacterii nu este decât o cale greșită de abordare a vindecării. Întreaga cercetare terapeutică din zilele noastre se bazează pe această idee; ea a dus la apariția unui val de noi produse și medicamente, cu costuri incalculabile în timp, efort, sănătate și bani. Se pornește însă de la o premisă falsă, țelul fiind și el greșit. În practica homeopată, nu se pune problema de a distruge bacteriile, ci de a aduce organismul în acea stare în care să nu fie un mediu prielnic pentru înmulțirea bacteriilor, adică de a reduce susceptibilitatea pacientului. Boala nu este doar disfuncția unui organ, ci în primul rând perturbarea forței vitale responsabile de funcționarea întregului organism și ca atare simptomele apar de obicei nu doar în plan fizic, ci și în plan mental sau emoțional. Homeopatia, spre deosebire de alopatică, nu se limitează doar la simptomele fizice. Pentru medicul homeopat, simptome precum anxietatea pentru viitor, tresărirea la zgomote bruște, dorința puternică de sare sunt informații utile care pot indica remediul cu efecte curative, chiar dacă în medicina alopatică asemenea lucruri sunt irelevante.

Procesul de vindecare se desfășoară lent, pe parcursul a mai multor săptămâni sau luni. Pacientul nu trebuie să fie nerăbdător și să aștepte

miracole. Adesea el este nemulțumit că progresul este lent și se îndreaptă spre alte tratamente. Această atitudine este total greșită, căci legile naturii își urmează cursul și nu evoluează mai repede datorită nerăbdării pacientului.

Timpul necesar vindecării depinde de o multitudine de factori. Un prim factor este nivelul forței vitale a pacientului – la început cei cu o constituție mai puternică pot răspunde în mod spectaculos. Puterea de apărare este determinată în mare măsură de factori ereditari. Pacienții cu mulți bolnavi cronici în familie au nevoie de timp mai îndelungat pentru vindecare. Cei care au consumat multă vreme băuturi alcoolice sau medicamente, sunt sedentari și au o dietă necorespunzătoare trebuie să se aștepte la perioade mai lungi de tratament pentru a se vindeca. Un alt factor de care depinde tratamentul este nivelul unde se situează simptomele dominante. Cei care suferă din cauza simptomelor fizice sunt mai ușor de tratat decât cei la care simptomele mentale sau emoționale primează. Aceasta se întâmplă datorită faptului că forța vitală încearcă întotdeauna să limiteze perturbările la periferia organismului. Oamenii pot avea probleme la nivel fizic, dar pot să-și mențină în mare măsură starea de bine la nivel mental și emoțional, însă reciproca nu este valabilă. Pacienții cu probleme mentale sau emoționale predominante au o forță vitală slăbită, iar vindecarea se va produce mai lent.

Ne putem imagina că ființa umană are o anumită frecvență vibratorie care se schimbă în dinamică la fiecare secundă, în funcție de starea mentală a persoanei, stres, boli etc. Odată ce un stimul patogen a afectat câmpul electromagnetic al persoanei, lucrurile pot evolua în două moduri. Dacă stimulul nociv este slab, iar constituția persoanei este puternică, câmpul electromagnetic își modifică ritmul de vibrații foarte puțin și pentru scurtă vreme. Persoana nu este conștientă că ar fi intervenit vreo schimbare. Dacă stimulul e suficient de puternic pentru a perturba forța vitală, câmpul electromagnetic suferă schimbări mai mari ale ritmului vibrator, efectele fiind resimțite în final de către individ. Va intra în acțiune un mecanism de apărare, ce poate include schimbări ale nivelului mental, emoțional sau fizic, care vor fi resimțite de pacient ca simptome.

Ființa umană este constituită pe trei planuri de câmpuri energetice: planul mental-spiritual, emoțional-psihic și fizic-mental. În timpul tratamentului homeopat, dacă se observă mutarea dezechilibrului de pe planurile mai importante pe cele mai puțin importante și de la organele centrale spre cele periferice, atunci se apreciază cu mai multă siguranță că tratamentul este

corect. Expresia pozitivă a planului mental-spiritual este dezvoltarea conștiinței spirituale individuale. Când spiritualitatea se dezvoltă pe cale naturală, omul este modest și are o înclinație vădită spre altruism. În plus, un individ dezvoltat spiritual se bucură de un profund sentiment de liniște mentală. Dacă medicamentele distrug acest plan, este clar că ele determină mai degrabă o suprimare decât o vindecare, chiar dacă patologia fizică a fost parțial ameliorată.

În ceea ce privește planul emoțional-psihic, el este cel mai slab și mai puțin antrenat dintre cele trei planuri, fiind afectat mai rapid și mai grav de consumul unor cantități mari de medicamente. Statisticile indică posibilitatea ca bolile (dezechilibrele) să se transfere în plan emoțional sub stresul produs de medicamentele chimice și să pregătească terenul favorabil pentru instalarea unor stări psihologice foarte dureroase, cum ar fi anxietatea, fobia sau depresia, pe scurt acele tulburări emoționale atât de obișnuite în ziua de astăzi.

Planul fizic este partea ființei umane căreia i s-a acordat până acum cea mai mare atenție. Este cea mai tangibilă și cea mai ușor de investigat. În investigațiile și observațiile privind corpul fizic,

oamenii de știință au văzut doar o mică parte din întreg; ei au fost interesați doar de efectele imediate, concentrându-se asupra unor fenomene izolate. Ca o consecință a acestei atitudini, suntem martorii binecunoscutelor efecte secundare ale medicației intensive. Întregul organism este organizat ierarhic, cu unele organe sau sisteme biologice de o importanță mai mare sau mai mică și beneficiind de un grad mai mare sau mai mic de protecție. Mecanismele de apărare includ sistemul imunitar, sistemul reticulo-endothelial, sistemul simpatic și parasimpatic, hormonal și limfatic. Toate conlucrează la producerea unui singur rezultat: mențin homeostazia organismului prin asigurarea unui echilibru în condiții adverse. Scopul principal al organismului este să țină orice dezechilibru la un nivel cât mai periferic posibil. De sinteză a veacului nostru, terapeuța homeopatică va trebui să devină principala terapeuță a practicii medicale.

Cu privire la efectul nociv al medicamentelor asupra organismului uman, Sir Oliver Wendell Holmes afirma: „Dacă am arunca la fundul mării toate doctoriile pe care le folosim, sunt convins că nouă ne-ar fi mult mai bine, dar peștilor mult mai rău.” □

BIBLIOGRAFIE

1. **Collinge, William** – *Cartea energiilor. Ghid de armonizare a energiilor*, Ed. Lucman, București, 1997
2. *Pagini din Conferința Internațională de Terapie Complementare*, Arad 2002
3. **Fontaine, Janine** – *Medicina corpului energetic*, București 1994

Estrogen predicts breast cancer recurrence: study

By JULIE STEENHUYSEN

Blood taken from women whose breast cancer returned showed high levels of estrogen even though many had been treated with estrogen-blocking drugs, U.S. researchers said on Thursday.

They said the finding suggests women who have had breast cancer should take extra steps – such as regular exercise and weight management – to reduce their estrogen levels and minimize the risk that their cancer will return.

Estrogen is strongly linked with the initial development of many breast cancers, but few studies have looked at the link between high estrogen levels and cancer recurrence, especially in women who are taking anti-estrogen drugs like tamoxifen.

„This is the largest study to date and the only one to have included women taking agents such as tamoxifen to reduce estrogen’s effect on cancer growth,” said Cheryl Rock, a professor of preventive medicine at the University of California, San Diego, whose study appears in the journal *Cancer Epidemiology, Biomarkers and Prevention*.

Rock said taking anti-estrogen drugs like tamoxifen may not com-

pletely wipe out the hormone’s effect in women who have high levels of estrogen. Tamoxifen transformed breast cancer therapy when it was shown to reduce the risk of cancer coming back by close to 50 percent.

But Rock said women on that pill or a newer class of drugs called aromatase inhibitors should also consider some basic preventive measures.

„You can’t just assume because you’ve got one drug that has good effect that you should forget about all of the other useful things that you might be able to do,” she said in a telephone interview.

Rock and colleagues drew their conclusions from a dietary intervention trial that followed 3,088 women who had been treated for early stage breast cancer but who were cancer-free at the time they enrolled.

They identified 153 women from the study whose cancer had returned and matched them with 153 who were cancer-free after seven years. The women were matched up by type, body size, age, ethnicity and use of chemotherapy and other items.

CONNECTING THE DOTS

About two-thirds of the women had been taking tamoxifen, and 78 percent

of them had so-called estrogen-receptor positive cancers – tumors that need estrogen to grow.

When they looked at blood samples taken at the start of the trial, the researchers found women whose cancer came back had more than the double the concentration of estrogen compared with women who remained cancer-free.

„For us it just connects the dots from what we would expect and now we will go forward and find lifestyle modification factors that would be a benefit for this target group,” Rock said.

She said moderate to vigorous exercise has been shown to help lower estrogen in the general population. „There is no reason it wouldn’t in a breast cancer survivor,” she said.

And she said weight management would be especially useful to these women. Studies have found that women who put on a lot of weight at any stage of adulthood increase their risk of breast cancer, likely because estrogen accumulates in the fat and promotes tumors.

„We are doing studies now that explore whether women who are heavier are at greater risk for recurrence,” she said.

Source: REUTERS/HEALTH, Chicago

Protein discovery could lead to depression test

By JULIE STEENHUYSEN

Changes in the location of a single protein in the brain could be used to tell whether a person with depression is responding to an antidepressant within days of taking the drug, U.S. researchers said on Tuesday.

People with depression now must wait weeks before they learn whether the drug they are taking will bring relief.

But researchers at the University of Illinois at Chicago have discovered that a single protein in the brain changes its location within a cell membrane when an antidepressant is working, and this change could be identified with a simple blood test.

„The possibility there, is if we look at blood from a patient on day zero and day four or five, we’ll know whether the antidepressant would be effective,” said UIC’s Dr. Mark Rasenick, whose study appears in the Journal of Neuroscience.

His team compared brain samples from depressed people who had committed suicide with those from

people who had no history of psychiatric disorders.

What they found was a key difference in the location of a signaling protein known as Gs alpha – which is important for the action of neurotransmitters or message-carrying chemicals such as serotonin.

In people with depression, this protein is trapped in what Rasenick called a „lipid raft“ inside the cell membrane. While stuck in this thick, gluey area of the cell, the signaling protein seemed less effective at directing the action of message-carrying chemicals.

In tests on rats and in cell cultures done in Rasenick’s lab, antidepressants helped move the Gs alpha protein into an area of the cell where it could be more effective. „The antidepressant causes this protein to move out of a little prison in the cell membrane called a lipid raft so that it works better. That was all established by very basic studies on rats or cells,” Rasenick said in a telephone interview.

„What this study demonstrated in depressed suicides is that in depression, you had exactly the opposite effect. This G protein was more than twice as likely to be imprisoned in those lipid rafts. And then it didn’t work as well,” he said.

He said the method worked with selective serotonin reuptake inhibitors, or SSRIs, such as Prozac, as well as the older tricyclic antidepressants.

Rasenick said using this protein as a biomarker, a simple blood test could be made that would confirm a depression diagnosis or determine whether an antidepressant is working.

It also gives a clearer picture of the chemical changes in the brain underlying depression.

„The notion here is that depression is really a biological illness. So many people refuse to seek medical help for this. They talk to their bartender but they don’t talk to their doctor. Studies like this help to reinforce not only that this is a medical problem, but that there is a clear chemical change,” he said.

Source: REUTERS/HEALTH, Chicago

Vizitați site-ul

SOCIETĂȚII ACADEMICE DE MEDICINĂ A FAMILIEI

www.samf.ro

În articolul „Dislipidemiile și relația lor cu patologia generală“, apărut în *Practica Medicală* Vol 2, Nr. 4(8), 2007, la pagina 254, s-a strecurat o eroare.
Menționăm că numele autorului Dr. Mihai Laurențiu este, de fapt, **Dr. Mihai Laurențiu Popescu.**